

Sygn. akt	III AUa 196/13
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 maja 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Urszula Kocyłowska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **23 maja 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) **Spółka z o.o. spółka komandytowa w R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek apelacji pozwanego organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **17 grudnia 2012 r.** sygn. akt **IV U 1440/11**

I. o d d a l a apelację,

II. z a s ą d z a od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy (...) Spółka z o.o. spółka komandytowa w R. kwotę 120 zł (słownie: sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III AUa 196/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 maja 2013r.

Decyzją z dnia 5 września 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. podwyższył o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek – (...) sp. z o.o. sp. komandytowa w R. w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2009 r. do 31 marca 2010 r.

W podstawie prawnej Zakład powołał art. 34 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., Nr 167, poz. 1322) oraz art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zmianami).

W uzasadnieniu decyzji Zakład wskazał, że w związku z przekazaniem przez płatnika nieprawdziwych danych w dokumencie ZUS IWA za 2008r. została złożona korekta w/w druku z urzędu, która spowodowała przeliczenie obowiązującej stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe z 1,20% na 2,00%.

W konsekwencji ZUS podwyższył stopę składki na ubezpieczenie wypadkowe do 3,00 %.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł pełnomocnik (...) sp. z o.o. sp. k. w R. domagając się jej zmiany i ustalenia braku podstaw do obciążenia wnioskodawcy podwyższoną o 50% składką na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2009r. do 31 marca 2010r.

Pełnomocnik odwołującego płatnika składek naprowadzał, że (...)G. jako Spółka należy do kategorii płatników składek, którzy zobowiązani są do określenia grupy działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, przy czym spełnienie tego warunku nie było możliwe, bowiem płatnik został zgłoszony do ZUS w styczniu 2009r. i dlatego w dokumentach (...) podawał kod (...) wynikający z rejestru REGON z zaświadczenia za styczeń 2009r.

Dalej pełnomocnik podnosił, że Spółka została utworzona w wyniku przekształcenia spółki (...) sp. z o.o. i wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego postanowieniem z dnia 31 grudnia 2008r., a w dacie rejestracji nie figurowała w systemie REGON. Do tego rejestru została zgłoszona 7 stycznia 2009r. i wpisana z tą samą datą. Dalej pełnomocnik strony skarżącej wskazywał, że skoro w zaświadczeniu z dnia 7 stycznia 2009r. Urząd Statystyczny w R. w rubryce „rodzaj przeważającej działalności” podał kody: (...) (wg (...) z 2007r.) oraz (...) (według (...) z 2004r.), to wobec tego zarzut organu rentowego odnośnie nieprawidłowo podawanego kodu (...) w dokumentach (...) za 2008r. jest nietrafny.

Końcowo odwołujący wskazał, że po stronie płatnika nie doszło do nieprzekazania danych bądź przekazania nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zaś ewentualny błąd płatnika nie może być traktowany jako działalnie celowe.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie powtarzając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012r., sygn. akt IV U 1440/11 Sąd Okręgowy w Rzeszowie zmienił zaskarżoną decyzję ustalając, że (...) sp. z o.o. sp. k. w R. nie jest zobowiązana w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2009r. do 31 marca 2010r. do opłacania składki na ubezpieczenie wypadkowe podwyższonej o 50% oraz zasądził od pozwanego organu rentowego na rzecz (...) sp. z o.o. sp. k. w R. kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, iż spółka z o.o. (...) prowadziła w 2008r. działalność gospodarczą i zatrudnia pracowników, którzy byli zgłaszani do ubezpieczeń społecznych w tym ubezpieczenia wypadkowego. Spółka składała deklaracje na

drukach (...), naliczała i odprowadzała składki na ubezpieczenie społeczne pracowników. W styczniu 2009r. nastąpiła zmiana nazwy oraz przekształcenie formy (...) sp. z o.o. na (...) sp. z o.o. sp. komandytowa.

Dalej Sąd wskazał, że z treści zaświadczenia Urzędu Statystycznego w R. z dnia 14 listopada 2007r. wynika, że dla spółki (...) sp. z o.o. kod (...) oznaczony był jako (...), natomiast z treści zaświadczenia Urzędu Statystycznego z dnia 7 stycznia 2009r. wynika, że dla spółki (...) sp. z o.o. sp. k. kod (...) oznaczony był jako (...) oraz (...). W drukach (...) za 2008 rok płatnik podawał kod (...) i w związku z tym deklarował i opłacał składki na ubezpieczenie wypadkowe pracowników według stopy procentowej wynoszącej 1,20% podstawy wymiaru. Organ rentowy z urzędu sporządził korektę deklaracji, zgodnie z którymi stopa procentowa składek na ubezpieczenie wypadkowe uległa podwyższeniu do 2% podstawy wymiaru.

Dokonując oceny prawnej sprawy Sąd I instancji przytoczył treść art. 31 i art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych, stwierdzając, że ZUS może podwyższyć stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe, jeśli płatnik przekazuje nieprawdziwe dane, co skutkuje zniżeniem stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe. Sąd Okręgowy – powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011r. o sygn. akt II UZP 1/11 oraz z dnia 16 czerwca 2011r. o sygn. I UK 15/11, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 25 listopada 2008 r. o sygn. akt III AUa 1163/08 oraz Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie o sygn. akt III AUa 518/12 wskazał, że warunkiem nałożenia na płatnika składek sankcji

w postaci podwyższenia stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe jest, by jego zachowanie było zawinione. Tym samym, jeśli płatnik przekazał obiektywnie nieprawdziwe dane, będąc przekonany o ich zgodności z rzeczywistością, odpada podstawa dla podwyższenia stopy procentowej na cały rok na podstawie prawdziwych danych.

Mając powyższe na uwadze Sąd I instancji uznał, że wnioskodawca nie przekazał nieprawdziwych danych w rozumieniu ustawy i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany organ rentowy, zarzucając naruszenie art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, poprzez jego niezastosowanie, pomimo iż wnioskodawca podał Zakładowi nieprawdziwe dane dotyczące kodu (...), co spowodowało zniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w latach 2009 i 2010. Zarzucił także naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez nierozważenie okoliczności stanowiących bezpośrednie przyczyny podania nieprawdziwych danych w dokumentach (...) za 2008r. tj. podanie nieprawidłowego kodu (...).

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Organ rentowy zarzucił, iż stanowisko Sądu I instancji, według którego dla zastosowania sankcji w postaci podwyższenia o 50 % stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe koniecznym jest, by podanie nieprawdziwych danych było zawinione przez płatnika, nie ma podstaw prawnych.

Skarżący podkreślił, iż ustalenia Sądu I instancji są sprzeczne z zapisem art. 34 w/w ustawy i wskazał, że działanie płatnika było zawinione, o czym świadczy fakt przekazania nieprawdziwych danych, bez względu na przyczynę takiego stanu rzeczy, jak również fakt zniżenia stopy procentowej wynikającej z podania danych niezgodnych z rzeczywistymi danymi.

W odpowiedzi na apelację płatnik składek wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, rozpoznając apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R., zważył co następuje:

Wniesiony przez pozwany organ rentowy środek zaskarżenia nie może odnieść pożądanego skutku.

Wyrok bowiem Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, jest - w ocenie tut. Sądu - wyrokiem trafnym i odpowiadającym prawu, zaś w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy nie występują podnoszone przez skarżącego przesłanki zaskarżenia mogące wyrok ten wzruszyć, a także te jakie Sąd II instancji po myśli art. 378 § 1 kpc ma na uwadze z urzędu.

W pierwszej kolejności wypadnie stwierdzić, iż tut. Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, a także stanowisko wyrażone przez ten Sąd, zgodnie z którym dla zastosowania art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 z późn. zm.) koniecznym jest, by podanie przez płatnika obiektywnie nieprawdziwych danych było przezeń zawinione.

Powoływanie się przez apelujący organ rentowy na wykładnię literalną tego przepisu jest niezasadne, bowiem taka wykładnia byłaby sprzeczna z wykładnią funkcjonalną.

Celem sankcji przewidzianej w art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych nie jest bowiem rekompensowanie organowi rentowemu poniesionych wskutek zaniżenia składki strat, lecz dyscyplinowanie płatników do realizowania nałożonych nań obowiązków ustawowych.

Stanowisko powyższe podziela doktryna według której jeżeli „płatnik składek przekazał obiektywnie nieprawdziwe dane, będąc przekonany o ich zgodności z rzeczywistością, odpada podstawa do naliczenia mu stopy procentowej składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych” (D.E. L., S. S., K. Ś. „Ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”, Oficyna (...)).

Warunkiem nałożenia na płatnika składek sankcji w postaci podwyższenia stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe jest, by jego zachowanie było zawinione. Tym samym, jeśli płatnik przekazał obiektywnie nieprawdziwe dane, będąc przekonany o ich zgodności z rzeczywistością, odpada podstawa dla podwyższenia mu stopy procentowej na cały rok na podstawie prawdziwych danych.

Funkcją podwyższenia do 150 % stopy procentowej jest zdyscyplinowanie płatników składek do wykonywania ciężących na nich obowiązków, a nie rekompensowanie Zakładowi poniesionych strat, gdyż ten cel spełnia zwiększenie stopy procentowej z uwagi na ujawnione błędy. By funkcja ta została prawidłowo spełniona, konieczne jest wykazanie, że płatnik zaniedbał ciężących na nim obowiązków przekazując nieprawdziwe dane w sposób zawiniony.

Wobec powyższego zastosowanie wobec (...) sp. z o.o. sp. komandytowa w R. podwyższonych kryteriów należytej staranności nie prowadzi automatycznie do uznania, iż podanie przezeń nieprawdziwych danych miało charakter zawiniony. Płatnik działał w zaufaniu do danych, które otrzymał z Urzędu Statystycznego, a jego błąd wynikał z rozszerzającej wykładni § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 24 grudnia 2007r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (Dz. U. Nr 251, poz.1885 ze zm.).

Powyższe pozwala w ocenie Sądu Apelacyjnego na uznanie, iż działanie płatnika składek (...) sp. z o.o. sp. komandytowa w R. nie miało na celu zaniżenie przezeń stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił wniesioną apelację, stosownie do dyspozycji art. 385 kpc. O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c.